

העלון טעון גניזה
 עלון מס' 830
 שבת בהעלותך
 שנת תשפ"ו

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

- יוסף בן רבקה ז"ל
- אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
- רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
- יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
- כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
- חנניה בן אורלי ז"ל
- דינה בת פורטונה ז"ל
- אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת בהעלותך

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
8.57	8.20	7.03	6.07	תל אביב
8.54	8.23	7.20	6.10	חיפה
8.55	8.24	7.11	6.11	באר שבע
8.52	8.20	7.18	6.07	

הפטרה: "רני ושמחי"

ההלכה השבועית

תפילת שחרית של שבת

א. מי שנתאחר בשחרית שבת לבא לבית הכנסת, ובכדי להתפלל בצבור, עליו לדלג או פסוקי דזמרה או נשמת כל חי, עדיף לדלג נשמת כל חי, שאינו אלא מנהג. ועוד שתדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם, ופסוקי דזמרה תדירים יותר. ומיהו המזמורים שמוסיפים בשבת, שהם לפני "ברוך שאמר", נשמת כל חי עדיף מהם, ויאמר נשמת כל חי, וידלג אותם המזמורים. ובכל אופן ישלים המזמורים שהחסיר לאומרם אחר התפילה.

ב. לפני נשמת כל חי או בתוכו, אין ראוי להפסיק בפיוטים. וכן המנהג פשוט בירושלים, ואין לשנות.

ג. גם הנשים רשאות להתפלל תפלת המוספין בשבת. וממילא אם מתפללות לא חלה עליהן חובת קידוש אלא עד אחר תפלת מוסף.

ד. אחרי סעודת שחרית בשבת, צריך ללכת לבית המדרש ללמוד תורה או לשמוע דברי תורה בהלכה ובאגדה מפי תלמיד חכם.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

וְהָעֵנָן סָר מֵעַל הָאָהֶל וְהָיָה מְרִים מְצֻרֶת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אֶהָרָן אֶל מְרִים וְהָיָה מְצֻרֶת (יב"י)

התורה מספרת שלאחר שדיברו אהרן ומרים במשה, מרים קיבלה צרעת ואם נתבונן בתחילת הסיפור, הפסוק אומר "ותדבר מרים ואהרן במשה" ואם כן יוצא ששניהם דיברו ואם כן מפני מה רק מרים קיבלה צרעת. כך שואל "הכרם חמד" ומוסיף שאף על פי שאומר המדרש שמה הכונה "ויפן אהרון אל מרים" שנפנה מצרעתו והיינו שגם אהרון נצטרע אלא שנתרפא מיד מכל מקום קשה למה נשתנה מרים מאהרון שלא נתרפאה מיד כמו שנתרפא אהרון. ומתרחץ בשם רבי משה המגיד דקהילת הרוגבאב על פי מאמר חז"ל (ערכין טו) אמר רבי חמא בר חנינא מה תקנתם של מספרי לשון הרע אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה. ואם כן מובן למה לא נצטרע אהרון או שנצטרע אבל נתרפא מיד, לפי שהיה לו תקנה שעסק בתורה, אבל מרים לא היתה לה תקנה מפני שנשים פטורות מלימוד תורה. וזה מבהיל עד כמה כח של לימוד תורה שאפילו כשאדם צריך לקבל עונש על דבר שעשה מכל מקום התורה היא זאת שיכולה להצילו ולטהרו מעוונות. ולתוספת נופך אפשר להביא את אשר סיפר הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א (טיב הקהילה)

באחת העיירות הסמוכות לעיר וואלאז'ין המפורסמת, נפטר ה'בעל קורא' הקבוע של העיירה ונסתלק לבית עולמו. באותה עיירה דרו מעט יהודים, בית כנסת אחד ויחיד שימש את כל יהודי המקום, ועתה נשאר בית הכנסת ללא 'בעל קורא'. גבאי בית הכנסת חיפשו נאשיות אחר 'בעל קורא' מתאים שייאות לקבל על עצמו את המשרה המכובדת, אך לא עלתה בידם. החליטו הגבאים לגשת בעצמם אל כל יהודי המקום, אחד אחד, כדי לחפש ולברר אם יש ביניהם 'בעל קורא' מתאים למלאכת הקודש, ואכן בחיפושים הדקדקניים הללו עלה בידם לגלות את אחד מבני העיירה, איש נכבד ירא ושלם ששימש בעבר כ'בעל קורא' בעיר אחרת, והוא בקי היטב במלאכה 'הכנת הקריאה' קשה עליו, כאשר ידוע שהבעל לקחת את המשרה על שכמו, בתואנה שמלאכת 'הכנת הקריאה' קשה עליו, כאשר ידוע שהבעל קורא צריך להכין היטב את הפרשה ל'קריאת התורה', כדי שתעלה קריאתו כהוגן כדת וכדין, ומחמת קושי טרחת ההכנה דחה את ההצעה. הגבאים המסורים ניסו לדבר על ליבו, ביקשו והפצירו בו מאוד, והסבירו לו שאין בכל רחבי העיירה 'בעל קורא' מנוסה, ומן ההכרח הוא שיקבל את המשרה, אך האיש בסירובו עומד שזו המלאכה קשה עליו מאוד. בלידת ברירה נאלצו הגבאים ונכבדי העיירה להציע את עניינם בפני רבי חיים מוואלאז'ין זצ"ל, שבעניינים רבים היה עומד לימין יהודי העיירה, הן בצרכי הכלל והן בצרכי הפרט, ועתה ביקשו מלפניו אם יוכל לבקש מאותו יהודי ולשכנעו להירתם אל המלאכה, מלאכת הקודש. נענה ר' חיים, ובהודמנות הראשונה כשהגיע אותו יהודי אל העיר וואלאז'ין ונכנס לבית הכנסת לתפילת 'מנחה מעריב', ביקש ר' חיים לשוחח עימו מעט. שמח היה יהודי הנכבד להזמנתו של הצדיק, ולעת ערב לאחר שסיימו תפילת ערבית התלווה אל הגאון בדרכו לביתו, והם התיישבו לשוחח יחדיו באהבים בביתו של צדיק. במהלך שיחתם ביקש הגאון לספר לאיש מעשה מופלא אחד, וביקשו במפגיע לאזין היטב לעובדא נפלאה זו, כדי שיוכל להפיק ממנו לקח 'מוסר השכל' הגון! פתח רבי חיים וואלוז'ינער וסיפר: בשנות נעורתי היה בעירנו 'בעל קורא' עם הארץ, יהודי פשוט שלא ידע כמעט כלום, אף בהלכות ודינים הפשוטים לא ידע דבר, אבל את מלאכתו מלאכת 'קריאת התורה' אהב עד מאוד! הוא אמנם לא הבין הרבה ממה שקורא, בהיותו בור ועם הארץ גמור... אבל את 'טעמי המקרא' ידע ושינן היטב, ומתוך חיבתו הגדולה ואהבתו את מלאכתו היה מכין עצמו הדק היטב מדי שבת בשבתו, ועלתה קריאתו לשם ולמופת, וכל הציבור היו משבחים ומהללים את הבעל קורא שלנו ואת 'קריאת התורה' שלו. כשלתעצמי, סיפר רבי חיים, התייתי תמיד ביני לבין עצמי, מה ייעשה בדינו של אותו 'בעל קורא' לאחר מאה ועשרים? הרי מצד אחד לא למד כמעט כלום, ונכשל כסדר בהלכות ודינים מפורשים, אבל מצד השני 'קריאת התורה' שלו מלאה חביבות וטעם עריבות מתיקות התורה! לימים הגיעה שעתו של אותו 'בעל קורא', והוא הסתלק לבית עולמו. והנה לאחר מותו ראיתי אותו בחלומי כשהוא רץ מהר, ונראה נס ובורח על נפשו מפחד המשחיתים הרודפים אחריו, אך הנה זה פלא: לפתע, כאשר כמעט קרבו אליו, ירדה פתאום 'בימה של אש' וניצבה בפני אותו 'בעל קורא', ותיכף החלו כולם לברוח ולנוס לכל עבר, ולא נשאר מהם אף אחד! או אז הבנתי היטב, סיים רבי חיים את טיב סיפורו הנאה, סוגיא שלמה ששנו רבותינו ז"ל בפ"ג דסוטה (כא). שהתורה מגנא ומצלא גם לעולם הבא. וזה לשון הגמרא שם: "את זו דרש רבי מנחם בר יוסי, 'כי נר מצוה ותורה אור' (משלי ו, כג) - תלה הכתוב את המצוה ב'נר' ואת התורה ב'אור'. את המצוה בנר, לומר לך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה, אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה. ואת התורה באור, לומר לך מה אור מגין לעולם, אף תורה מגינה לעולם. ואומר (שם כב) 'בהתהלךך תנחה אותך וגו'', 'בהתהלךך תנחה אותך' - זה העולם הזה, 'בשכבך תשמור עליך' - זו מיתה, 'והקיצות היא תשיחך' - לעתיד לבא" וכו'. ואם כן קל וחומר כלפי אהרון הכהן הגדול מאחיו שכל חייו הם תורה ורק תורה אז וודאי שעליו נאמר בהתהלךך תנחה אותך ובשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך.

ח.י.ח

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyion.org או הכנסו ל - www.hasdeyion.org או בואצפ: 050-9580500

להחיל שינוי משמעותי בכל הלך החיים. כסף יש להם, הרבה מאד; עושר ללא אושר. בתים ומכוניות, מעמד יוקרה שרבים לוטשים אליו עינים ומאחלים לעצמם מחצית הימנו שאט-אט החל כל זה מתקבל בעיניה כמסגרת אומנותית לתמונה, ללא התמונה עצמה. נקעה בכל, החלה חשה בחסר עצום עד דכאון, מאין תוכן אמיתי לחיי הגשם כפי שהם. ראתה את החיים השונים בביתי, המאופיינים בשמירת תורה ומצוות, והבינה כי באופן כללי בזה היא חפצה. "בעלה הפרופ' לא התווכח עם עצם ההשקפה כי יש להוסיף משהו לחיים, אך מכאן ועד להקדיש זמן לשיחת צוותא עם הרב המקומי עוד רחקה הדרך. הזמן עשה את שלו, מפעם לפעם גברה עליהם תחושת החדלון, אלא שהזמן העמוס לא הניח לקרן האורה לחדור פנימה אל חייהם. כך עד לפני שבועות אחדים, מאז החל השינוי המהותי: "ג'סי הפרופ' שב באחד הימים מן הקליניקה, נסער ונרעש ממחזה ששבה את לבו: פצינט במצב לחוץ השופך נפשו בדמעה לאלוקים, מתוך ספרתפילה, שואב כוחות להפקיד גורלו בידי יוצרו. מעודו לא ראה כזאת. רגיל לראות התפרצויות מסוגים שונים וברואים המתקשים להחליט. המעמד ההוא הסעירו ולא נתן לו מנוחה. "סערת נפשו לא שככה: 'אינני מבין את עצמי, הגיב בשומעו על הצלחת הניתוח, 'מעולם לא אבין איך הוצאתי מפי הסכמה מפורשת לניתוח. מי זה ערב לי כי הניתוח לא יתארך יותר מארבע שעות ויסכן את חיי המנותח; מי זה העניק לי עוצמה כל-כך סמכותית לקבוע החלטה במצב 'תיקו' של 'חמישים מול חמישים' כי הוצאת הגידול תעלה בהצלחה ולא תבוא על חשבון שריר הלב, ה' ישמור; מנין לי לקבוע בוודאות ובקלילות כי אין כל בעיה וכי מצדי הריני ממליץ על הניתוח? הנסתרה בינתי? העשיתי כזאת משך השנים הרבות של עבודתי האחראית? פעולתו ייסרה אותי, דווקא עכשיו ניעור אליה וזו לא הרפתה הימנו. "אין זאת' - אמר - 'אלא שהתפילה שלו מוססה אותי, חדרה אלי והוציאה הימני הסכמה ואישור, לגשת אל מה שגלוי היה וידוע לפני שומע התפילה - שעתיד להתבצע בהצלחה. משמים רצו שהוא ינותח, אני זה שעייכתי ותפילתו השיבה אותי על עקבותי - לחזור בי מיידית ולהמליץ לו על צעד זה'. דיבורים כאלה החלו נשמעים שוטפים בביתו, הפרופ' הנטרה החליט כי בא הרגע המתאים לגשת מיידית אל הרב. "ברור לנו כי זו הדרך", הבהיר באזניו, "אין לנו ספק כי זה הכיוון, באנו רק לשאול את שעלינו לעשות כדי לזכות להימנות על הולכי הדרך הזאת, הנכונה...". טולטלתי בהתרגשות כבירה. "להודות לי באת? הבה נודה יחדיו לזה של טוב להודות ולשמו נאה לזמר". שרירי לבי זעו ובני מעי רטטו, כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך. רגע קשה המלווה בתפילה, והכל זוכים בעטיו להתאוששות - המטופל והמטפל גם יחד. גם הם הגיעו בהמשך, בני הזוג צוחר, ומה נפלא היה לראות כי סר המסוה מעל הפנים היהודיות של הפרופ', על דיוקנו נח רוח של נולד מחדש; אי-אלה זהרורים ראשוניים מאותה שלווה נקיים המוכרת לנו מדיוקנאות עולמנו. וכששב מר צוחר - שב בכל-כולו, עם כל העוצמה הפרופסורית, עם הבטחון העצמי ואיתנות ההחלטה העשויה ללא חת. כמו עיני ראיתו - לאחר חודשים ספורים - בכיפה לראשו וציצית לכנפותיו. כי בהינף יד חורצים גורלות, משמים. בהינף-רגע משתנים דברים מן הקצה אל הקצה - ומסוגל היציר הדל לעמוד בזה אך ורק אם ידע מי רבון השינויים; מי החורץ, ומי שליחו...

המשך מפני שבוע: צוחר נפנה לטפל במסמכים שלפניו ואני קמתי אל החלון, פתחתי את התהלים והחיליתי מתפלל על חיי, מבקש סיעתא ברגעים הקשים העוברים עלי עתה. כל-כולי מזדעק לישועה ופי ממלל חרש את מזמורי דוד המלך. הצרה עצמה תפילה, הבעת הצרה - 'ביצור' ככינוי המדרש בפר' ואתחנן - הינו אחד מעשרה לשונות של תפלה. ניצבתי והיללתי את הקב"ה בשירי דוד עבדו שנקלעו אל מול עיני, קראתי מן התהלים בקשות והמיות ככל הכתוב, היטבתי את הרגעים בזכות הגדולה שניתנה לי לדבר לפני שומע תפלה. כי האדם ממלל גבורותיו ומשמיע תהילותיו - והקב"ה מאזין מבין שיטי ההילול ההודיה והשבח, אל הצרה שהביאתו לתפילה. "...כשבנ"י נגשין אליו בתפלה מתעורר עת רצון, כדמיון בן חביב שבא לפני אביו ומעורר בו תענוג ורצון..." (שפ"א ואתחנן תרל"ג). עודי מתפלל, קורא בחרדה מפרקי התהלים, מאובן רגשות ברגעים הגורליים כל-כך - וקולו של פרופ' צוחר נשמע לעברי פתאום: "יודע מה? מדוע אפחידך כהוגן? בהרהור נוסף אני מגיע למסקנה שונה...". עם התהלים ביד פסעתי לעבר שולחנו, הוא בהה בי בעינים מזוגגות: "הסיכון לשריר הלב הינו אך ורק אם הניתוח יתבצע במשך למעלה מארבע שעות דומני שניתוח סטנדרטי הוצאת גידול אינו מתארך מעבר לשלוש שעות כך שלא נראית לי כל בעיה לאשר את הניתוח... הייתי אומר שאני ממליץ עליו...". השינוי הפתאומי הממני. שמעתי שוב והבנתי. התנהלתי מלמעלה, נטלתי עט וחמתתי כי הנני מאשר את ביצוע הניתוח, והנני יודע שאם... ואם... אז הכל עלי והכל באחריותי ואין לי כל תביעה. מה אנו, מה חיינו. חתימה קלה, שיחת טלפון וגם תור נקבע לאשפוז ולניתוח. יצאתי הימנו המום ומעורפל, הותרתי את צוחר מהורהר על כסאו, הלכתי הביתה וה' לנגדי כתמיד, מימיני בל אמוט. כי בהינף יד חורצים גורלות, משמים. בהינף רגע משתנים דברים מן הקצה אל הקצה - ומסוגל היציר הדל לעמוד בזה אך ורק אם יודע מי רבון השינויים; מי החורץ, ומי שליחו... עלוף חולשה ורפוי כוחות, דל-תחושה ואפוף מכאובות - פקחתי את עיני למחצה, מזהה את האור הנשקף מן החלון ומודה להשי"ת על לבי הפועם, על השריר שנותר לשרוד בניתוח שבס"ד הוכתר בהצלחה. הנעתי ראשי תזוזה קלה וכואבת. טרם ידעתי את היום והשעה, טרם התוודעתי למאומה - אך זאת: חי אני וקיים. מודה אני לפניך, שהחזרת בי נשמת בחמלה, רבה אמונתך. התארך הניתוח ככל שהתארך, העיקר שב"ה השריר קיים והגידול לא. שבתי למעמקי השינה, זריקות טשטוש ליווני. אשפוז ארוך מאחורי ולפני. עוד נכוננו לי ימי התאוששות רבים עד שאמצא עצמי יושב ב"ה על המטה ושב לחיים. באחד השבועות הבאים, תוך כדי היגלות חסד ה' עלי, נכנס לחדרי אדם נכבד המתחיל לשאול בשלומי. מברר את מצבי ומטיב להכיר את העובר עלי: "מה שלום הלב, מה שלום המעיין, איך עבר הניתוח ואיך ההתאוששות...". לפליאתי נרגש הלה סביבי, חש קירבה גדולה אלי אף אם איני זוכר שפגשתינו אי פעם... תהיתי בשקט מי זה ואיזה? הרי מבני משפחתי יחיד אני השווה כאן בארץ. בחיי האישיים הנני בודד וגלמוד. מכרים בודדים לי ואם זכרוני לא נפגם במהלך הניתוח - זה אינו אחד מהם... נכנס עמי לשיחה, ויידא כי בכוחי לשאת זאת ואז הציג את עצמו כגיסו של פרופ' צוחר, אחי זוגתו. "באתי להודות לך...", כך, לא פחות ולא יותר. התחיל לגולל התרחשות מופלאה שאני המסובב משמים, מבלי ידיעתי, להיות האיש שבמרכזה: אלא "זה שנים שאחותי, אשת פרופ' צוחר, הגיעה למסקנה ברורה על חייה. מעונינת זה מכבר

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

בעלי סבל מכאבי גב מאד חזקים, ונתנו לו זריקה מיוחדת שחיכנו לה בערך שנה. הוא סבל במשך שנה, הגיעה הזריקה, קיבל אותה והמצב החמיר. פגעו לו בעצב של הרגל. בכי, כאבים, לא ישנו לא יום ולא לילה. נתנו לו עוד תרופות, לקח. זה החזיק יום יומיים וזהו. הלכנו לרופא פרטי ולא עזר, צריך להבין, שלושה חודשים לא ישנתי! כל שבוע אנחנו קוראים את העלון, אז הוא אמר לי "אולי תתקשרי תזמיני פדיון?" התקשרתי ובקשתי שיעשו לי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון"... למחרת הוא אמר לי, "זה לא עזר לי", (היה כבר מיואש) אמרתי לו "תחכה בסבלנות, מה אתה חושב שזה הוקוס פוקוס? סבלנות". אבל ליתר בטחון התקשרתי לברר אם עשו את הפדיון, ואכן אמרו לי שעדיין לא עשו אותו, אבל ממש באותו הזמן עומדים לעשות אותו. "אתה רואה" אמרתי לו "עכשיו עושים לך". ובאמת מאותו רגע הכל עבר לו, ומאז הוא מרגיש טוב, ישתבח שמו לעד, בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין. שימשיך ככה בעזרת השם, אין מילים להודות!

בעילום שם

לפני כשבועיים עשינו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לתינוק במשפחה, בן שלושה חודשים, הוא היה מאושפז בטיפול נמרץ ארבעה ימים. עם חיידיק בדרכי הנשימה ודלקת ראות. היה מחובר למלא מכשירים, לא אוכל, לא זז, כלום, היה ממש מפחיד לראות אותו. השם ישמור. באותו יום שעשו לו את הפדיון, הורידו לו את כל המכשירים, ושיחררו אותו הביתה, אפילו הרופאים היו בהלם. מהמהפך שחל בו. פשוט נסי ניסים... תודה השם! אין עוד מלבדו! בת שבע מכפר סבא

רציתי לבשר ולהודות לשם יתברך, שעשיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לבן שלי שיעבור סטס אחרי מספר רב של סטסים שלא עבר. ועכשיו בסיעתא דשמיא עבר את הטסט. שבע"ה תמיד יסע בדרכים טובות...

בעילום שם

גילו לאימי היקרה גוש ברחם, מאוד דאגתי... התקשרתי ל"חסדי ינון" ועשיתי לה "פדיון נפש" ובקשתי שיברכו אותה לרפואה ובשורות טובות ובנוסף לקחתי על עצמי קבלה לא לשים ליפגלוס 40 ימים. וברוך ה' - בסיעתא דשמיא הגיעו תוצאות הביופסיה והבדיקה יצאה תקינה, הודו לשם כי טוב כי לעולם חסדו...

בעילום שם

לפני כחמישה שבועות שברתי את היד והרופאים לא ידעו מה להחליט בגלל שהשבר היה גבולי האם לנתח או לטפל בטיפול שמרני רק ע"י גבס. הייתי אמורה לחזור אחרי שבוע לביקורת ואז הרופאים יגיעו להחלטה באיזו צורה לטפל. הגעתי אחרי שבוע ולצערי הרב לא חלה שום התקדמות בהתאחות של השבר והרופאים החליט לחכות עוד שבוע, לאחר שבוע הגעתי שוב לביקורת והרופאים אמרו שברוך השם העצם לא זזה אבל הנושא ההתאחות של העצם לא חלה שום התקדמות ולכן אני צריכה לבוא לביקורת תוך שלושה שבועות, החלטתי לקחת את העניינים לידיים ולעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", אכן עשו את הפדיון והיום לאחר שלושה שבועות באתי לביקורת, ולאחר הבדיקה הרופאים אמרו שהם מופתעים והעצם התאחה לגמרי ואפשר להוריד את הגבס, אני מתקשרת על מנת לפרסם את הישועה שלי ולהודות לבורא יתברך, ולשליחיו הנאמנים

א.ז מהמרכז

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וישונו שמר מצרות נפשו (ספרי, כ"א, כ"ט)

גְדוּלַּת הַמַּעֲלָה שֶׁל הַחֲבוּרָה הַמְּקַבֶּלֶת עַל עֲצָמָה אֶת חוֹבַת הַשְּׁמִירָה
הנה לפי מה שבררנו את גדל הענין של קבלת השמירה, הוא אפלו באיש פרטי שמקבל על עצמו. וכל שכן כמה גדולה קדשת הענין כשתמצא חבורה בענין זה, שיתחזקו לכבוד ה' יתברך לעשות סיג בעצמם לשמר את כח הדבור שלא ידברו דבורים אסורים, כמה נחת רוח יגיע לקדוש-ברוך-הוא מזה כשיראה שחביבות מצוותיו לישראל, וכל מצוה ומצוה תלמד זכות עליהם. וידוע מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה על הפסוק "וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה וירדפו", דאינו דומה מרבים העושים מצוה למועטים העושים מצוה. (חובת השמירה לח"ח זצ"ל פ"ח)

חדש

אמרת הצדיק

מלכות הזקוקה לתמיכת הבריות אינה מלכות אלא עבדות
רבי יוסף לייב בלון

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

יש את הקונה את עולמו בעלון אחד

היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגוריך

לפרטים: 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

החיזוק השבועי

כיצד תוכל לשמור על הברכה במעשיך?

אחד מתושבי העיירה רץ בבהילות אל רבו ושאל: "רבי, מה אעשה? כל הוני ירד לטמיון, חנותי עוקלה, צ'קים חזרו. איך זה קרה לי? לא הייתה מצווה שלא קיימתי, התפללתי מעומק ליבי וצדקה נתתי לרוב... מדוע נגזרה עליי הקללה הזו?" שמע הרב את דבריו ושאלו: "אמור נא לי ידידי, כששאלו אותך איך הגעת לכל העושר הזה מה השבת? "חשב האיש ואמר: "כבודו, שנים של עמל, לימודים וקניית חכמה הביאו אותי לאן שהגעתי". אמר לו הרב: "זו היא התשובה לשאלתך. הקשב, יש עליך עין הרע, עין הרע מגיע כשאנשים מדברים על גדולתו של אדם, אך גם האדם עצמו מביא על עצמו עין הרע... כשאדם מצליח אומר: 'בזכות עמלי, בזכות חכמתי, בזכות הצעד הנבון שעשיתי' ולא מקשר את הצלחתו עם בורא עולם, הוא יוצר עין הרע במעשיו". עין הרע פועלת בעולם, אדם יכול בדיבור מיותר על הצלחת חברו האהוב לגרום לו נזקים, ובגאווה והתפארות על מעשיו שלו יכול אף לעצמו לגרום נזקים. כשאנו רוצים לשבח את חברנו על הצלחתו, מעמדו, חכמתו, תמיד נקשור זאת עם בורא עולם. אם אתה אומר לעצמך: "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", אתה מביא על עצמך עין הרע. אדם ללא שימת לב יכול לגרום נזקים למשפחתו ולחבריו הטובים. "בְּרַכַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עָצֵב עִמָּה" (משלי י', כב') את ההצלחות שלך, את הרווחים שלך תקשור עם בורא עולם, כשתעשה זאת תביא על עצמך תמיד ברכה, ברכת ה', ברכה ללא עצב, ללא חיסרון, ברכה בכל צעד בחיך...

רונן קרתא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שלישי"א

שאלה: העולה לתורה, ולאחר הקריאה טעה ובמקום לברך 'אשר נתן' בירך 'אשר בחר', מה יעשה?

תשובה: א. אם נזכר קודם שאמר את השם שבחתימת הברכה, יחזור ויאמר 'אשר נתן'. ב. אם נזכר לאחר שאמר את השם שבחתימה קודם שאמר 'נותן התורה', ימשיך 'אלוקינו מלך העולם אשר נתן'. ג. אם סיים את הברכה לגמרי, יברך מתחילה 'אשר נתן'. מקור: משנ"ב סימן קלט ס"ק 10.

שאלה: בעל קורא שטעה וקרא מילה שיש בה מפיק ה"א כאילו אין בה מפיק, או שקרא שווא נח במקום שווא נע, או שהחליף מלעיל במלרע. האם צריך לחזור על הקריאה?

תשובה: לא צריך. מקור: משנ"ב סימן קמב ס"ק ד. אשל אברהם

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל:
6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון"
נפתח בימים אלו בית מדרש
ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! להיות שותפים בהקמה –

ניתן להקדיש ולהנציח:
לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה
ארון תורה | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נדיבך נוסף בבניין מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
050-9580500 ☎ 1700-720-500
או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

